

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Nr. 391 Mitr.

IOAN

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe din Transilvania și metropolit al Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Preasfințiților frați episcopi, venerabililor conzistoadre eparhiale, onorabililor deputați congresuali, iubitelor cler și popor din provincia Noastră metropolitană: dar și milă dela Dumnezeu și salutare Noastră cordială!

Având în vedere §§. 151 și 152 din Statutul organic, convocăm și prin aceasta declarăm de convocat congresul ordinar național-bisericesc al provinciei Noastre metropolitane la biserica Catedrală în Sibiu, pe Dumineca ce cade în 1/14 Octombrie a. c. la 9 ore înainte de amiază, în care zi după terminarea ritualelor bisericesti va urma numai decât deschiderea congresului și se vor începe lucrările conform regulamentului afacerilor interne.

Dat în reședința Noastră arhiepiscopale-metropolitană în Sibiu, la 22 Septembrie (5 Octombrie) 1906,

Ioan Metianu m. p.
arhiepiscop și metropolit.

Ungaria și România.

Am dat în numărul trecut știri, că guvernul din Rusia nu dă voie Românilor din Basarabia să viziteze expoziția din București. Dacă știrea e adevărată, guvernul rusesc nu face alta, decât își înmulțește păcatele încă cu un ul, foarte mare, pentru că cu atât mai cu siguranță să se poată prăbuși sub greutatea lor, atunci când va veni plinirea vremii.

Noi, Românii din regatul ungar, nu ne putem plânge în privința aceasta. Guvernul nostru, fie-i spus spre laudă, n'a pus pedeci nimănui, ci l-a lăsat să meargă, ori singur, ori în grupuri, cu mai mulți alții împreună, și să vadă cu ochii ce sunt și ce pot presta frații noștri din regatul român. Pentru că dacă aici-colea s'a făcut abuz de putere, și câteva dintre corurile dela noi n'au putut participa la excursiunea făcută de celelalte coruri, faptul este a se atribui organelor subalterne, dedate din trecut cu acte de volnicie, iar nicidecum guvernului.

Când constatăm cu plăcere acest lucru, ne vedem îndemnați să facem și o altă constatare, tot atât de îmbucurătoare, anume, că presa mai de seamă dela noi scrie într'un ton foarte moderat și cuviincios despre mergerea în masse mari a Românilor din Ungaria la expoziția din București, și despre primirea ce li-se face aci.

E un semn bun și acesta. Semnul că se îndreaptă moravurile, barem la unii dintre gazetarii maghiari. Iată de ex. ce scrie marele ziar „Pester Lloyd” într'un număr mai recent:

„Expoziția jubilară din București a dat ansă Românilor din Un-

garia, Bucovina, și chiar și din Macedonia, să viziteze în masse mari capitala română, iar în timpul apropiat se așteaptă și sosirea unei grupe mai mari de Români din Basarabia.

E de sine înțeles, că „fraților de peste hotare” li-se face primirea cea mai cordială, și că cu ocaziunea nenumăratelor banchete și primiri coarda naționalistă vine pusă în vie vibrațiune, dându-se prilej manifestărilor celor mai prisosi-toare.

Dar prea în serios nu trebuie luate izbucnirile acestea de entusiasm național, și s'ar comite greșală, dacă li-s'ar da vre-o însemnătate politică, ori dacă s'ar vede în ele expresiunea vreunei mișcări irredentiste, existentă în sinul poporului român. Eră o vreme, când în România un număr mare de politicieni, din motive de ambiție au exploatat frazele irredentiste în scopuri de agitație. Mișcarea aceasta a făcut însă de mult fiasco, și eroii „Ligei” și ai adunărilor naționaliste de popor și-au pierdut de mult creditul. Massele mari ale poporului român au stat departe de întreaga mișcare și politicienii dăunători de directivă din toate partidele sunt în clar cu aceea, că România e avizată să întrețină raporturile cele mai amicale și mai corecte, atât cu Austria, cât și cu Ungaria, și să evite cu minuțioasă îngrijire tot ce numai pe departe ar putea să sâmene ca amestecare în afacerile interne ale învecinatei monarhii.

Românul din regat e de altcum departe de cugetul, de a nutri sentimente de dușmănie în contra Ungurilor, și e de remarcă, că cu ocaziunea deschiderii pavilionului unguresc al expoziției, au fost aduse simpatii neîndoelnice oaspeților maghiari, nu numai din partea cercurilor conducătoare și din partea presei, ci și din partea populațiunii, și că cu ocaziunea sărbătorii de atunci, comisarul general al expoziției, Dr. Istrati, unul dintre cei mai mari naționaliști în România, și-a terminat vorbirea între aplauzele Românilor prezenți, cu cuvintele rostite ungurește: „Éljen Magyarországnak!”

Dreptatea pretinde afară de acestea să constatăm, că numărul Ungurilor cari trăiesc în România, trăiesc bine cu populațiunea băstinașă, și că școalele, reuniunile și bisericile ungurești, pot să se valorizeze fără nici o împedecare. Dacă cu toate acestea, o mare parte a Ungurilor imigrați își perde naționalitatea, vina o poartă în prima linie Ungurii înșiși, dintre cari mulți se amestecă cu Românii, ori apoi din comoditate, sau din nepăsare națională, trec la Români. În privința aceasta poate să ajute numai o inițiativă înțeleaptă și cu tact, luată din partea Maghiarilor.”

Așa scrie „Pester Lloyd”, mai înainte obicinuit și el să ne facă proces pentru irredentism și tradare de patrie. Adevărul îl grăește însă acum, când constată, că Românilor din regat nici prin gând nu le tre-

ce să facă irredentism, și că de astfel de idei stau foarte departe. Iar dacă cei din regat nu fac irredentism, cu atât mai puțin facem noi, și putem să facem noi, cari nu dispunem nici de puștile, nici de tunurile pe cari le au ei.

Și mai mare adevăr spune însă „Pester Lloyd” atunci, când afirmă, că în regatul român nu se manifestă nici o dușmănie față de Unguri. Oare de ce? Să-și deie silințe domnii dela „P L”, și toți politicienii maghiari și să-și explice lucrul. Noi ni-l explicăm astfel: Cu toată reaua tratare de care suntem împărțiți noi, Românii de aici, din partea stăpânirilor ungurești, frații noștri din regat știu foarte bine, că Ungurii și Românii sunt avizați să trăiască în bună prietinie, în alianță chiar, ofensivă și defensivă, pentru a se putea afirma ambele elemente între cele două mări puternice: slavismul și germanismul. O necesitate aceasta, despre care Românii sunt convinși. Când vor ajunge și Ungurii la convingerea aceasta, — atunci sigur că se va începe o eră nouă și pentru noi. Și noi credem, că aceasta eră nouă de înfrățire sinceră între Unguri și Români nu e departe.

Votul universal în Austria.

Cum se știe, în cealaltă parte a monarhiei, în Austria, guvernul a prezentat de mult proiect de lege despre introducerea votului universal la alegeri. Proiectul a fost predat unei comisii alese din partea Reichsrathului, pentru a să-l studieze și să vină cu propuneri în fața senatului.

Comisiunea discută încă asupra proiectului, pe care în principiu l-a acceptat. În cursul discuției s'au făcut apoi diferite propuneri de modificare, unele acceptate, altele neacceptate.

De însemnătate mare a fost propunerea lui Tollinger, referitoare la introducerea sistemului de pluralitate pentru exercitarea votului universal. Propunerea era următoarea: Votul să fie universal, să fie exercitat în persoană, de cel îndreptățit care are numai un vot. Dar mai are un vot (al doilea), acela care e de 35 ani, are cel puțin un copil legitim și are locuință proprie, apoi acela care a absolvit vre-o școală medie sau una egală cu școalele medii, cum și acela care are întreprindere proprie, ori avere după care plătește dare cel puțin 25 coroane. Celce întrunește două din aceste trei condițiuni, are trei voturi.

S'a vorbit mult asupra propunerii, pro și contra, și a luat cuvântul în discuție chiar și ministrul-prezident Beck, care a făcut cam următoarele declarații: Prin introducerea unui astfel de sistem, principiul fundamental al reformei, și anume egalitatea dreptului electoral ar suferi o atingere. Guvernul a studiat cu deamărunț această chestiune, fără a putea găsi un sistem, care să răspundă mai bine condițiilor sociale, politice-naționale și economice ale monarhiei. Dacă comisiunea de reformă ar ajunge printr'un compromis la un sistem de pluralitate, care ar pune pedeci principiilor fundamentale ale operei de reformă, guvernul nu se va opune unei schimbări a legii electorale în acest

sens, dar consecințele favorabile pe cari le așteptăm dela reforma la care lucrăm, și anume întărirea ideii de stat și sporirea interesului pentru stat în masele mari ale populațiunii, n'ar fi atinse. O reformă a legii electorale nu trebuie să devină un mijloc pentru a futărăta și mai mult luptele politice și sociale, ci dimpotrivă, un mijloc pentru a desarmă partidele politice și sociale, și mai presus de toate trebuie să rămână o operă de pace.

Joi săptămâna trecută discuția a fost apoi încheiată asupra acestei propuneri, care pusă la vot a întrunit 20 de voturi, iar contra ei au votat 26 dintre membrii comisiei. Prin urmare propunerea referitoare la pluralitatea voturilor a fost respinsă.

Comisiunea discută mai departe asupra proiectului de lege despre reformele electorale.

Cetatea orbilor.

Articol scris pentru „Neue Freie Presse” de

Carmen Sylva.

(Fine).

În vremea asta alcătuirăm, Monske și eu, în lungi discuții, întregul nostru plan. Întrebam pe primul nostru medic oculist, câți orbi sunt în România, și când mi-a spus că 20 de mii, mi s'a întunecat înaintea ochilor.

Am înțeles imediat, că ar fi imposibil să facem cum au făcut și celelalte țări.

În orașul meu natal Neuwied se află azilul de orbi pentru provincie, în care sunt numai 70 de orbi, și el a costat peste 500.000 lei. Noi însă nu avem bani de loc, numai mașina, în depărtare, ca speranță, pentru un venit sigur și puternic, de oare-ce nici Teodorescu nici Monske nu vor să păstreze nici un ban pentru ei, cu toate că ar putea deveni probabil milionari, așa că mașina se poate vinde pe un preț neînchipuit de ieftin, urmărindu-se numai un mic câștig pentru orbii noștri.

Vânzarea începe în Octombrie. Am fi avut o mult mai repede, dacă ne-am fi adresat la fabrici străine, dar eu n'am vrut aceasta, mai bine să aștept și să aduc toți banii în țară. Așa că fu necesar să avem răbdare... dar orbii nu așteptară, venirea dela sine unul după altul, și eu îngrijii pentru ei, cât putui mai bine, vecinic în speranță, că mașina ne va ajuta, înainte ca îmbulzala să devie prea mare.

În vremea asta sosi expoziția și ne folosirăm de ocazie, pentru a expune noua mașină alături de cea veche, lăsându-le a fi întrebuințate de orbi, ca toți să se poată convinge de modul cum lucrează noua mașină.

Nici odată n'am fost mai mândră, ca în clipa când am scris pe o bucată de lemn: „Mașina de tipar pentru orbi, sistem vechiu american”, și alături: „Invenție nouă, românească, Teodorescu”. Căci Monske n'a voit cu nici un chip să-și tipărească numele, el voia ca numai România să aibă gloria invenției, și un nume românesc să străbată lumea și să fie binecuvântat. Și de când s'a văzut aceasta, donațiunile năvăliră în mâinile mele, ca un curent puternic. În timpul acesta scurt capitalul s'a ridicat la 800.000 lei. Asta nu e însă nimic, când e vorba de a se îngriji de 20.000 orbi!

Acum vine planul nostru. Voim să facem o colonie de orbi, o cetate a orbilor, în care orbii și neorbii vor trăi împreună în familie, de oarece cei mai mulți bărbați sunt căsătoriți, sau vor să se căsătorească, și să vie la noi cu soție și copii pentru a forma un oraș de albine sânguincioase. Până acum avem 21 de capi de familie, cari împletesc scaune și sunt plătiți pentru aceasta. Și cerșeau înainte, acum cântă la lucru!

Monske cu a doua lui soție, mama ei și copilul din prima lui căsătorie, stau în fruntea mesei, care se servește în grădina. Aici mănâncă ei bucuroși și după masă dna Monske le citește ziarul. După cină se face muzică, se joacă și se dansează, și toți sunt pe cât posibil mulțumiți. În curând se va creă un ziar pentru orbi. O doamnă mi-a donat pe moșia ei 20.000 metri pătrați, așa că vom avea aici grădinile noastre.

Acum e vorba de a se clădi în jurul clădirei o serie de locuințe mici, căci voim să avem o bucătărie comună, ca femeile să poată lucra, așa ca familia să nu cadă numai în spinarea bărbatului orb. Avem deja un frâghier, și facem sute de mii de rețele, și sute de mii de plombe, pe cari le toarnă orbii. Se va mai găsi un mijloc oarecare de câștig, afară de face-rea perilor și împletirea pantofilor, și alte lucruri încă, până când se va începe abia școala, pentru care avem deja diverși profesori orbi — muzica va începe imediat, de oare ce unul din profesori cântă din vioară și a mai învățat și acordarea pianului. Vom utiliza, se înțelege, și toate meseriile cari au fost găsite practice în străinătate, dar vom acorda atenția principală mașinei, prin care se economisează o muncă uriașă.

Cele mai multe dame se plâng de supra oboseală a muncii și eu însumi. când am învățat scrisul orbilor, am suferit atât, că de atunci mi-a rămas un deget înțepenit.

Cu mașina aceasta nu se va mai întâmpla, și ori ce lucrare este aceeași pentru tot pământul, pe care se află mai mult de 2 milioane de orbi!

Cetatea noastră a orbilor va deveni foarte luminoasă și senină, și de aceea am numit-o: *Vatra Luminoasă*.

Regulat când începem un meșteșug, vine la el o grupă de 10—12; când aceștia îl știu, alți 10—12 cari învață dela cei dintâi, și așa mai departe cu prevedere, până când vom avea o întreagă cetate mare de orbi.

E o fericire negrăit de mare de a putea servi o lume întreagă din colțul nostru mic și umil, care de mult era cu desăvârșire necunoscut, așa că primeam scrisori la București în Bukkharha sau în Turcia sau aiurea.

Oamenii abia știu că România a fost zăgazul de care s'a lovit valul turcesc;

că vreme de veacuri a fost aci o cetate a creștinismului și că lupte aprige au nimicit valul pătrunzător. Nici odată n'au izbutit Turcii să-și pue în ea temeinic piciorul, au reușit numai se obține un tribut și să trimeată prinți cari au pustiit țara.

Și acum, va să pornească de aici lumină în lumea toată și țara să devie cunoscută, de oarece aci trebuie să se comande mașina orbilor! Urările de binecuvântare cari vor cădea ca roua caldă nici nu sunt de socotit, iar orbii din lumea întreagă vor simți, că lume nouă li se deschide. Cetatea noastră a orbilor va deveni mai senină și mai practică de cât aceea propusă de Bebel, în care nu înțeleg multe lucruri, între altele rolul cu totul secundar pe care îl au mamele. În cetatea mea a orbilor însă, *mamele vor fi factorii hotărâtori*.

Atunci când n'aveam încă nici loc și nici bani, nici nimica, mi se aduse un copil, care era orb cu desăvârșire și părea să fie și surd și idiot, care nu putea să umble nici să șadă! O jalnică înfățișare! E primul copil pe care l'a primit Monske, și soția și soacra lui au obținut progrese neimaginabile. Acum copilul a leargă fericit, se joacă și zburdă, aude foarte bine, dansează când se cântă, și e favoritul tuturor lucrătorilor orbi noi veniți.

Rugăm numai, ca să se facă cât mai multe comenzi de mașini, pre cari suntem în stare să le vindem pe un preț mai mic de cât 300 de mărci și să le lăsăm să fie plătite de câtră acei cari ne-au fost recomandați și garantați de azilurile pentru orbi. Până acum avem vre-o 40 de comenzi, înainte chiar de a putea efectui pe cele dintâi și câți din acei cărora le am promis-o așteaptă. O așteaptă și alții, Helenakeller, apoi azilul de orbi din Iohannisburg, cel din Iova, în Australia trimis una, de asemenea și societatea copiilor Sunbeam care poartă numele meu „Carmen Sylva“ și care în timpul foametei care a domnit la noi mi-a trimes 500 lei adunați ban cu ban.

De aceste se va ține seamă mai întâi, bine înțeles și de orașul meu natal.

Cu toți se bucură nespuse de mult și așteaptă de multă vreme, dar în public nu se poate lansa decât ceva cu desăvârșire simplu, căci astfel ar fi ajuns din nou ceva nedesăvârșit ca și până acum, pentru asta trebuie ca să avem cu toții răbdare.

Dacă socotim pe acești 20 de mii de orbi căsătoriți, înseamnă să redăm țării mele o mare mulțime de cetățeni folositori cari până acum sunt numai o povară. Ei vor fi sânguincioși și fericiti de o vrea Dumnezeu. În tot cazul neartănați și mulțumiți, ca nici odată.

În alte țări s'a făcut mult pentru orbi, la noi lucrul sta însă așa de rău, că a fi orb era sinonim cu a fi cerșitor.

Și erau aci persoane bine situate, cari cerșeau.

Eră o jale!

Curând, curând ei vor lucra cu toții iar copiii se vor duce la școală, care întâi va fi orânduită în chip primitiv și nu îngămădită într-o clădire mare de piatră și friguroasă, despărțită de cei cu darul vederei!

Pentru copiii cu darul vederei faptul de a vieți în mijlocul orbilor va fi o școală extraordinară de blajinate și de milă. Chiar de pe acum ei sar în ajutor când văd pe un orb stând locului, fără să știe căsească calea.

În clipă se întind mânuțe spre dânsul.

Până acum am unit toate confesiile și diferitele naționalități. Și vor trăi cu toții în bună înțelegere și prin preoții tuturor bisericilor, precum și prin rabini — de carece avem și mai mulți evrei — se vor satisface cerințele religioase ale orbilor.

Și sperăm cu chipul acesta să avem pace și bucurie în vatra noastră luminoasă.

Rugăm însă ca să nu se procedeze în chip zgârcit cu comenzile, de oarece grabnica noastră dezvoltare depinde numai de bani mai puțini sau mai mulți, și nu cerem milă, ci comenzi, cari la rândul lor înseamnă o mare fericire în celelalte țări. Cel ce comandă o mașină face o îndoită binefacere, pentru noi și pentru orbi.

Trebuie să avem numai în vedere ce înseamnă ca orbii să-și poată apropiia toate bibliotecile din lume, în toate limbile și în toate ramurile, așa că în curând un mare număr din ei să se poată ridica prin erudițiune, putând să instruiască pe alții și să scrie cărți.

Se cere dela dânsii ca să execute lucrările lor cu același preț ca și cei cu darul vederei, pentru a nu fi păgubitori acestora. Aceasta însă este o nedreptate strigătoare, căci nimenea nu se gândește la greutățile cu cari au de luptat. Dar în curând greutățile acestea vor fi înlăturate și li se va deschide tărâmul filologiei, filozofiei, teologiei, matematicii, căci pe mașinile noastre se vor putea reproduce cu ușurință și figurile geometrice.

Se vor putea redă și partituri întregi de muzică în sute de exemplare, așa că vor fi mari artiști și compozitori cari vor putea să reproducă cugetările lor pe hârtie fără vreun ajutor oarecare. Nici nu-și poate închipui cineva ce înseamnă lucrul acesta și ce mare înrăurire va avea.

Cred, că în vremurile noastre prea materiale orbii vor fi aceia cari vor obține rezultate extraordinare în domeniul spiritual, și lucrurile cari au nevoie de privire le vor lăsa în sarcina acelor cari văd, cari nu trebuie să se teamă că vor fi striviți prin concurență.

Trebuie să ne gândim, că orbii sunt ființele cele mai nenorocite din lume, și ne putem bucura fără invidie gândindu-ne la clipa aceasta care aduce lumină în atâta întuneric!

„Vatra Luminoasă“ să fie slăvită, și când mașina va ieși din fabrică și va putea grăi, ea va aduce mai mult bine în lume decât cel mai mare vas de război, care face atâta zgomet și costă atâția bani. (Sinaia, Septembrie 1906)

Din despărțimintele „Asociațiunii“

Discurs,

rostit cu ocazia adunării generale cercuale a despărțământului II Bran al „Asociațiunii“, ținută la 16/29 August 1906, de preotul George Babeș, directorul despărțământului.

Onorată adunare generală! Într'un sat mai mare din țara Oltului, trăia până prin anul 1860 un harnic și vrednic bărbat român, ca amplotat al guvernului austriac absolutistic.

Pe lângă ocupațiunile sale zilnice ce i le impunea oficiul, ca Român verde și dornic de a-și vedea neamul mai înaintat în bună stare și cultură, mult s'a cugetat la căile și mijloacele, ce ar trebui puse în aplicare, pentru ajungerea acestui scop.

Din zbuciumul sufletului său, din frământarea minții sale agere, a scăpărat o idee mare, nobilă și frumoasă, pe care a ținut-o, a fixat-o pe hârtie și a prezentat-o marelui public românesc, sub forma unor articole de ziar.

Precum izvorul cu apă limpede și rece, umple de bucurie inima călătorului fript de sete și obosit de pustii drumuri îndelungat, precum roua dimineții înviorează gingașa floricea, îi dă putere și tărie a înfruntă arșița soarelui dogoritor, — tot astfel articolii apăruiți în 20 Martie și 1 Mai 1860 în „Telegraful Român“, au electrizat, au însuflețit și entuziasmat întreg publicul românesc bine simțitor, iar nemuritorul Șaguna, care pururea era în fruntea trebilor, când era vorba de înaintarea mult cercatului și prea răbdurii noastre popor, pune în aplicare ideea lansată de „Olteanul“ nostru în Telegraf, și cu concursul acestuia și a altor bărbați luminați ai neamului nostru, face toate preparati-vele de lipsă, și întocmește lucrul astfel, că în 9/21 Martie 1861 se deschide și se ține în mijlocul unui public imenz, în mijlocul unui entuziasm colosal, sub prezidiul fericitului Șaguna adunarea de constituire a „Asociațiunii“ pe atunci „transilvane“, pentru literatura română și cultura poporului român.

Creerul în care s'a zămislit această fericită idee, peptul care poartă acea inimă nobilă, care a bătut și bate pentru binele, înaintarea, prosperarea și fericirea iubitelui nostru popor, aparțin Ilustrației Sale dlui Ioan Cav. de Puscaru. II. Sa ne aparține nouă și neamului nostru. Vieața sa, ființa sa, munca sa pe terenul politic, cultural, social și economic, e strâns legată de a poporului român, în acești 50 de ani din urmă, prin urmare individua-

FOIȘOARĂ.

Reuniunea din Sibiu la București.

— Raport special. —

Joi, în 21 Sept. dimineața în faptul zorilor a pornit reuniunea noastră de muzică spre frumoasa țeară a libertății românești. Spiritele agitate tremurau de înflorarea ușoară a iluziilor ce și le croiau îndeosebi ceice nu trecuseră încă granița acestei țări. Zorul trenului ropotitor ne părea amănat și sufletele noastre doriau să i împrumute aripi ca să zboare și să ne ducă mai cu grabă pe plaiurile țării, care în închipuirea noastră se zugrăvia în colorii pline de viață și fericire adevărat românească. Și încălzite de văpaia acestui dor glasurile se deslănțuiră în accente de cântece entuziaste ce își amestecau veselia cu ropotul stăruitor al trenului. Mestecenii proptiți pe stâncile goale, pe sub cari treceau în sbor îndrăzneț, se trezeau din somnul nopții de veselie noastră, iar Oltul domol, ce își încovoia grumazul pe după cotituri, ne călăuzia ținând cântecelor noastre un mulcom ison cu șvonul tainic al undelor sale.

Iată-ne la graniță. Și deodată cu soria noastră se înalță din sghiabul de munți frumos și maiestos mândrul soare românesc. Entuziasmul ne înfioră sufletele și cu glasuri de bucurie fără seamăn, ne închinăm în fața lui și a pământului ce poartă gliele botezate cu sângele atâtor veacuri românești.

Vama cu inscripțiile românești, multele uniforme pentru noi ne înțelese în colorii strigătoare și dulcea limbă românească ce o auzi din graiul ultimului hamal, ne impresionează plăcut și pământul însuși ne pare îmbrăcat într-o haină mai senină, mai vioară și mai curată.

Urcăm trenul românesc. Un șuer prelung și răgușit — și pornim. Oltul e tot cu noi parcă i-ar fi teamă să nu rădăcim calea și să ne trezim în vre-o altă țeară. Vestita libertate a țării românești o și experimentăm după câteva clipe. Trenul se așterne drumului în fugă nebună de parcă l-ar alungă furiile și trece în sbor turbat pe calea strecurată pe sub stâncile grele aruncând volburile de scântei în văzduh. Teama ne cuprinde, că acum-acum se isbește de temeiul stâncilor și se răstoarnă zdrobit în afunzimea Oltului. Ochiul nostru n'are timp să guste tablou-

rele admirabile cu satele de munte, vilele boereste, mănăstirile strecurate printre dealuri, căci fuga trenului le prea îngămădăște.

Câteva clipe ne îngăduie să ochim într-o rotire a privirii frumosul stabiliment de băi Călimănești și iar ne așternem drumului.

Dar iată strâmtoarea se deschide, munții ne rămân în urmă, dealurile se tot reslătesc, iar Oltul parcă răsuflă mai ușor ieșit la larg. Un oraș frumos ne vine în cale, Râmnicul. De departe ne străbat la ureche sunete de fanfare ce tremură în văzduh cântece de vitejie.

Gara e înțesată de lume în frunte cu muzica militară și cu dignitarii orașului cari ne întâmpină cu alai de însuflețire. Ni-se servesc mezeluri și bere, cuvântări pline de foc, strâns de mâni călduros, îmbrățișeri frățești, toate plutesc în accente de dragoste frățească candidă și nobilă. Clipele aceste de înaltă elevare sufletească furate ca un vis din popasul scurt al trenului se repetă la gara vestitului Drăgășani, unde ni-s'a dat prilej să gustăm din belșug bunătatea renumitului vin românesc.

Aceeași dragoste neprihănită ni-a întâmpinat în gara Pitești și Piatra-Olt aflând pretutindenea aceeași inimă caldă românească.

Și pe lângă toate acestea ne făcea atât de bine atmosfera largilor câmpii și ni-se părea, că fiecare fir de iarbă, fiecare frunză ne grăiește în limba noastră un „Bun sosit“.

Departa în zarea mohorâtă, ce se îneca în negura amurgului, se însirue povarnicii munți negrii, străjerii acestei mândre țări. Deodată cu coborârea amurgului din țările cerului înorat se întetește și zorul nostru, dar graba ne e zadarnică, căci se înoptase bine când șuerul răgușit al locomotivei ne-a vestit apropierea capitalei.

Sosim. Și aci ne iese în cale la primul pas ospitalitatea neîntrecută a țării românești. Inimile calde și însuflețite de dorul progresului nostru cultural ne-au făcut o primire peste așteptare. Zbuciumul mișcării fără odihnă din această gară cu aspect de adevărată gară de capitală nu ne-a dat răgaz să putem gusta plăcerea fiecărei clipe.

(Va urma).

NOUTĂȚI.

litatea sa va forma o pagină luminoasă în istoria poporului românesc.

Și fiindcă astăzi suntem întruniți aici în ședință sub egida „Asociațiunii” la a cărei înființare Il. Sa, cum văzărăm, a dat primul impuls, se cuvine ca cuprinși de recunoștință stimă și venerațiune față de ilustrul inițiator, pe care avem norocirea a-l vedea în mijlocul nostru, întreg, sănătos, plin de viață și încă voinic, să-i strigăm un întregit: „Să trăiască”.

S'au găsit, nu-i vorba, și oameni, cari sau din neștiință, sau din răutate au voit să întunece tureala ce și-a câștigat-o *Cav. Pușcariu* la înființarea „Asociațiunii”, dar acestora li se opun două mărturii clasice, cari necondiționat trebuiesc crezute și anume: *Saguna*, în cuvântul de inaugurare a Asociațiunii numește pe preotul Pușcariu ca pe cel ce a dat primul impuls în organele jurnalistice la înființarea Asociațiunii. Tot așa recunoaște și *Barițiu* în opul său: „Părți alese din istoria Transilvaniei” tom. III pg. 31 sequ. — unde zice:

„Membrii comisiei se mai învoiseră între sine, ca să fie invitați din sinul ei Tim. Cipariu și Ioan Pușcariu, acesta tot odată ca urzitor al noiei încercări de a ne înființa o societate literară, ca să compună și dănași, câte un proiect de statute”.

On. adunare generală! Scopul Asociațiunii, după cum și numele ei arată, este dezvoltarea, înaintarea și spriginirea literaturii românești, și cultivarea, instruirea și povățuirea poporului român pe toate terenele vieții. Numai două lucruri nu pot încăpea în cadrul larg al statute lor ei, cestiuni politice și daraveri religioase sau confesionale.

Astfel îngrădită și asigurată „Asociațiunea” a putut să se dezvolte liber și iute, așa că astăzi avem o casă sau muzeu național în inima Sibiului, unde se adună și se păstrează toate acele obiecte cari ne sunt scumpe mărturii ale ființei noastre etnice, avem o școală frumoasă unde să cresc fiitoarele mame române, avem bibliotecă frumoasă, și alte multe și bune întocmiri și înlesniri mai avem pentru poporul nostru.

Asociațiunea se conduce de un comitet central, cu reședința în Sibiu, iar amurile sale sub formă de despărțăminte și se întinde peste toate părțile iubitei noastre patrii, unde locuiesc Români.

Unul din aceste despărțăminte este și al nostru, și încă pus la loc de frunte, căci este în rând imediat după al Brașovului, care este cel dintâiu, prin urmare al nostru e al doilea.

Cuveni-s'ar deci să arătăm mai mult interes și dragoste către această instituțiune, s'ar cădea să avem mai mulți membrii ordinari și ajutători, și fiind ținutul acesta curat românesc, ar trebui ca toate comunele politice și bisericești să se facă membrii pe viață sau cel puțin ordinari, și nici un inteligent sau țăran mai cu dare de mână, să nu lipsească din șirul membrilor Asociațiunii.

Astfel și numai astfel, despărțământul nostru va lua un avânt înfloritor, se va face vrednic de locul ce i-s'a dat între celelalte despărțăminte și va deveni un factor, care va aduce foloase reale iubitelui nostru popor brănean.

(Va urma).

Unelte economice.

Vestim pe economii noștri, că comitetul nostru central pune la dispoziție spre folosire, pe lângă purtarea cheltuelilor de transport, plugul sistem Sack și grapa de fâneațe (mușchi).

Unelte se dau cu preferință membrilor Reuniunii locuitori în comunele, unde asemenea unelte nu s'au folosit până acum, și se iau în primire dela subscrișul secretar. Aceste unelte la dorință se pot cumpăra dela Reuniune cu preț convenabil.

Sibiu, 5 Octomvrie n. 1906.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu.

Antaleon Lucuța Vic. *Tordășianu*
prezident. secretar.

„Școala pentru economia și industria de casă”, susținută de Reuniunea femeilor române din Sibiu, a fost deschisă în 15 Septembrie a. c. În această școală se învață: pregătirea bucatelor și a pâinei, conservarea legumelor și a poamelor, curățirea și ținerea în ordine a locuinței, spălatul, călcatul și îngrijirea rufelor, confecționarea rufelor, cusutul, croitul, împletitul cu mașina, torsul și țesutul, precum și câteva studii teoretice. Se învață, am putea zice, tot ce-i trebuie unei bune econoame (și am dori, ca toate Românele să fie bune econoame). În urmare, numai recomandă putem publicului românesc această școală folositoare, care e condusă cu multă pricepere și cu mult devotament. Când ne lipsia o școală economică și industrială, eră numai natural, ca să alergăm airea pentru a primi cunoștințele corăspunzătoare; astăzi însă e păcat a ne mai adresa tot numai la străini.

Dieta. Mercuri în 10 Sept. nou se va deschide din nou dieta țării noastre. În discuție va ajunge întâiu budgetul pe anul 1907.

Statua lui V. Alexandri. Ziua de 15 Oct. va fi zi de mare praznic pentru România, căci pe această zi s'a stabilit definitiv inaugurarea statuei lui V. Alexandri la Iași. La această mare solemnitate va asista și M. S. regina, precum și delegați din toate părțile țării. Sfințirea o va îndeplini probabil mitropolitul Moldovei.

† Sabiu Cerbu, preot gr. or. în Părau, după grele suferințe, împărțit cu Sf. Teine a trecut din viață Joi seara, la orele 8, în al 31-lea an al etății, al 7-lea al văduviei și al 7-lea al preoției. Rămășițele pământești au fost depuse spre vecinică odihnă, Duminecă în 7 Octomvrie s. n. la ora 1 p. m. în cimitirul din Părau.

Géza Preinesberger, subprocuror în Sibiu a fost numit jude la tribunalul regesc din Bistrita.

Hymen. Maria Apolzan și Augustin Iosicș, apoi Eugenia Apolzan și Mihail Turcan, anunță celebrarea religioasă a cununiei lor, care va avea loc Duminecă în 14 Octomvrie s. n. 1906, la 2 ore p. m., în biserica gr.-orientală din sebarbiul inferior al Sibiului.

Făgărășenii la Sinaia. Excursioniști Făgărășeni au vizitat Joia trecută Sinaia. O deputație de 20 a fost primită în audiență la regele Carol. Muzica de fanfare din Tohan a cântat câteva cântece naționale. Regele, regina, princesa Maria și micii prinți au ieșit în balcon, iar excursioniștii au defilat în fața lor făcându-le ovații însuflețite.

Adunarea dela Timișoara. Duminecă în 30 Sept. s'a ținut adunarea de constituire a tovarășiei agricultorilor și meseriașilor fiind de față cam 1200 oameni din vre-o 300 comune. Adunarea a fost prezidată de inv. Iuliu Vuia din Comloș. Au vorbit dnii I. Crăciunel, D. Birăuțiu, U. Pătean, V. Osvadă care a prezentat statutele și le a explicat. Socialiștii au încercat să facă tulburare dar nu le-a succedat. A fost ales un comitet central pe trei ani constând din 40 membrii și un comitet supraveghetor de 6 membrii. Adunarea a hotărât că 1. Tovărășiiile nu vor face concurență comercianților cinstiți drept-aceea marfa se va vinde numai cu prețul regulat de piață. — Venitul curat la finea anului se va împărți între membrii, în proporția consumului, adică care după cât cumpără dela Tovărășie. 2. Taxa sa scărițează la 10 fileri pentru fiecare membru.

Planuri militare furate. Un tânăr voluntar dela trupa de geniu din München a furat în săptămâna trecută de aci planurile secrete de mobilizare ale Bavariei. Se crede că hoțul a făcut aceasta pus la cale de una din puterile triplei alianțe, probabil Italia.

Congres antianarchist. Guvernul spaniol a convocat pe ziua de 21 Ian. în Madrid o mare conferință internațională pentru luarea anumitor măsuri în privința anarhiștilor. Până acum și-au anunțat participarea 25 de state.

Aviz. Mercuri în 10 Oct. la 6 ore seara va țineă reuniunea de cântări probă de cor.

Elevii școlii comerciale din Brașov, au plecat Sâmbătă dimineața la expoziția din București sub conducerea dir. A. Vlaicu și a cinci profesori.

Un incident caracteristic s'a întâmplat în săptămâna trecută la tribunalul din Lugos în pertractarea procesului de agitație al preotului T. Muntean din Delinești.

La întrebarea apărătorului, că ce pricină a avut cu Konopaszek László, slujbașul domniei, martorul Janes Sfetcu ținându-se ca înainte de alegerea dln Zorlențu-mare Konopaszek îl părăse la pretura din Reșița pentru niște fân furat dela domnie. Înainte de alegere a venit la el Konopaszek și i-a zis: Dacă votezi cu Gränzenstein, atunci scriu domnului și te iartă de pedeapsa fânului. Janes Sfetcu, om sărac, a votat pentru Gränzenstein. Cu toate acestea a fost după alegere în 5 Iunie citat la pretură pentru fân. La zi-sele pretorului Wekerle: pentru că ai furat fânul dela domnie, vei fi aspru pedepsit, Janes Sfetcu a răspuns: Bine, d-le cum să fiu eu pedepsit pentru că dl Konopaszek a zis înainte de alegere, că dacă votez pentru Gränzenstein, atunci nu mă pedepsește cu nimic. Ori poate că nu v'a scris, cum a zis că va face cunoscut? Atunci răspunsul solgăbirăului a fost: Bine, dragul meu, du-te acasă, n'ai cu nime nimic. — Prezi-dentul a dispus, ca această fasiune să nu se ia la protocol.

Bani din belșug. La alergările de cai din Budapesta au câștigat în anul acest sease mari bogățani ai țării (Rotschild, Wenkheim, Szemere etc.) nu mai puțin ca un milion și 600 mii cor. Ș'apoi se mai plânge țara că n'are bani câtă vreme aruncă sume atât de mari pentru plăceri atât de unilaterale. Cât bine nu s'ar fi putut face cu acest milion de cor. sărmanelor școale populare ori altor așezăminte culturale sărace ale țării. Ei, dar pentru oameni n'au boerii bani, numai pentru cai.

Herculani. Un profesor german Dr. Waldstein a cutreerat toate curțile domnitore din Europa cerând sprijinul statelor pentru desgroparea cetății romane Herculani. Toate statele i-au promis sume mari. Se așteaptă desgroparea multor lucruri interesante câtă vreme până acum într-o singură vilă au fost aflate 1600 manuscrite romane.

O întreprindere nouă, pe cât de jidovească pe atât de păcătoasă și unică în tot felul ei s'a pus la cale în Budapesta. O societate anonimă a adresat tuturor școlarilor apel prin care le aduce la cunoștință că le poate lăsa pentru un preț bagatel de 80 fil. (4 pagini) lucrări scripturistice de orice categorii. Societatea spune, că scopul ei e să ușureze munca elevilor, să le desvolte (!) puterea intel ectuală și să le sporească (!) cunoștințele.

Morți de foame. Statistica orașului Londra, spune, că în anul acesta au murit acolo 48 oameni din cauza foamei. Și câți vor mai fi pe cari nu-i amintește statistica.

Tenorul — semn de necultură. Unul dintre cei ce au mult răgaz de a se ocupa cu satisfacerea anumitor curiozități a făcut interesanta descoperire că un stat e cu atât mai necult cu cât are mai mulți tenoriști. Aduce ca dovadă Italia, care are mai mulți tenoriști și e statul cel mai necult. În rândul al doilea pune poporul românesc, care încă dispune de mulți cântăreți buni.

Rabinul dela Sadagura, un vestit făcător de minuni în Bucovina a murit în zilele trecute. A fost jeli și boic de mii de oameni. El a lăsat copiilor săi averi mari câștigate pe ușor din credulitatea bietului popor.

Omor. Dumitru Julian din comuna Mehala s'a întors în zilele trecute dela București acasă. Pe drum către comună dela gara din Timișoara a fost atacat de un ucigaș care l-a omorât cu trei pușcături de revolver și la despoiat. Se crede că ucigașul a venit cu el dela București și l-a atacat văzând că are bani mulți cu sine.

Un scurt răspuns.

În numărul 102 al „Telegrafului Român”, cetesc în Foișoară o recenziune, — pe care o desconsideram total, dacă nu se ocupă și de mine și de „Noul abecedar” al meu. Nu pot să tac deci, mai ales fiindcă e o încercare, care de atâtea-ori s'a adăverit în procesul de dezvoltare culturală a popoarelor, încercarea de a face, ca să oprești

pe loc, dacă nu chiar să retrogradezi, împingerea înainte a acestui proces, unde ea se observă. Așa-i însă lumea, compusă mai mult din retrogrozi, decât din staționari.

Cumcă abecedarul edat de un fost profesor, un actual director și un învățător e o retrogradare, pentru orice om puțin inițiat în pedagogie e un lucru foarte ușor de înțeles.

Oare recenzentul nu vrea, ori nu poate să-l înțeleagă? Tot una. Nu e bine însă, ca laudând pe unii, să fie nedrept față cu alții.

Și spre dovedire, că față cu mine e nedrept, aduc din recenziunea suspomenită numai aserțiunea, că eu las literile tipărite să premergea celor scrise, ceea ce e un neadevăr mare. Dl recenzent nu și-a dat osteneală să cetească „Călăuza” dela „Noul Abecedar” al meu.

Nu! D-le! Nu încep cu acele, ci cu literile scrise singure, și cu cele mai naturale cuvinte normale.

Mai departe adevărul e, nu cel susținut de recenzent, ci acela, că Abecedarul meu a produs revoluție, și încă bună, căci la un an și jumătate am tipărit a doua ediție în 20.000 exemplare. Atâta deocamdată.

Sibiu, în 4 Octomvrie 1906.

Dr. Petru Șpan.

Din public.†)

Mulțămita publică.

Subscrișul paroh aduc și pe această cale mulțămita mea următorilor binefăcători ai bisericii: Moisa Ciff a cumpărat un rând de vestminte preoțești cu 70 cor. Vasile Ichim un rând cu 90 coroane. Ioan Ciff un rând cu 100 cor. Buta Teodor un rând cu 90 cor. Nechita Croitor un rând cu 90 cor.

Dacă am văzut însuflețirea și bună-tatea credincioșilor mei pentru sf. biserică i-am sfătuit ca să contribuim și să punem bază la un fond care să se înmulțească în tot anul prin contribuiri. La aceasta au contribuit următorii: Nic. Nașcu, Irimie Ujică, ambii câte 20 cor., Gavril Jercan 12 coroane, Filip Croitor, George Gliga, ambii câte 10 cor., Teodor Croitor 12 cor., George Crăciun 2 cor., Gavril Croitor 10 cor., George Croitor, Nastasie Croitor, ambii câte 12 cor., Toader Ujică 20 cor., Stefan Croitor 12 cor., Petru Teslovian, Ana Rotar, ambii câte 10 coroane, Vasile Gliga 20 cor., Hârsca Teodor 10 cor., Arsenie Ciff 12 cor., Moisa Ciff 10 cor., Stefan Croitor, Vasile Ichim, Ioan Ciff, Mihail Croitor, Savu Croitor, Szölösi Albert, fiecare câte 10 cor., László Mózes 12 cor., Emanuel Croitor 4 coroane. Această sumă de 300 cor. s'a depus prin dl protopresbiter la finea anului 1905 spre fructificare. În decursul anului acestuia au mai contribuit benevol următorii: Nicolae Nașcu 4 cor., Toader Buta, Constantin Buta, ambii câte 10 cor., Grigore Ujică 6 cor., Chirilă Ujică 2 cor.

Conform concluzului comitetului parohial fondul se va înmulți prin contribuiri de fiecare răposat câte 2 cor., prin ce au intrat pentru: Ioan Croitor 2 cor., George Croitor, Teogor Croitor, Teodor Buta și George Moldovan, fiecare câte 2 coroane.

George Moldovan a Casandri din Meșterhaz a comandat tot pentru sf. biserică dela noi un candelabru cu 240 cor.

Tuturor să le răsplătească banul Dzeu cu darul și mila sa.

Polăți, în 18 Sept. 1906.

Nicolae Nașcu
paroh gr. ort.

Cărți și reviste.

România ilustrată, anul IV, numărul 8, aduce ilustrații frumoase și un cuprins variat și bogat. Apare în București, sub direcția domnului Ioan Rusu Abrudeonul. Abonamentul pentru noi 24 lei la an.

„Studii practice de bancă” de Ioan I. Lăpădatu, secretar al institutului de credit și economii, „Ardeleana” din Orăștie. Retipărire din „Revista Economică”. Brosură de 138 pagini, octav mic, preț 2 coroane. E scrisă cu pricepere omului de specialitate, într-o limbă bună românească. Se poate procura dela autor în Orăștie, (Szászváros).

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Redacțiunea nu primește răspunderea.

Nr. 571—1906 protop. [246] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățător la școala confesională din Andrașfalău-român, protopresbiteratul Sighișoarei, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele: 600 coroane, 400 cor. dela stat, 200 coroane dela popor, cuartir și lemne de foc.

Primul cuincuenal se va computa după cinci ani de serviciu împliniți la această școală.

Reflecții la acest post, vor avea a-și așterne suplicile de concurs, instruite conform normelor în vigoare, în termenul deschis la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Sighișoara, 20 Septemvrie 1906.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoara, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan
protopresbiter.

Nr. 504—1906 [244] 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia vacantă de cl. III, din Chendremal, protopresbiteratul Ungurașului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitorilor dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post să-și așterne cererile instruite conform normelor din vigoare oficiului protopresbiteral în termenul indicat.

Concurenții au a se prezenta înainte de alege în vre-o Duminecă ori sârbătoare în biserică spre a cântă resp. a celebra și a cuvânta.

Fizeș-Sânpetru, 10/13 Septemvrie 1906.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Ungurașului, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Pavel Roșca
protopresbiter.

Un învățăcel

dela 15 ani în sus, se primește în franzelaria dlui PETRU MOGA, Sibiu.

[249] 1—3

Nr. 399—1906 pr.

[251] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de clasa a treia Lovnic protopresbiteratul tractului Cohalm, pe baza rezoluției preaveneratului conzistoriu arhidiecezan din 12 Septembrie

1906. Nr. 8647 Bis, prin această se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post de capelan, sunt jumătate din toate venitele parohiale fasonate la coala B, pentru întregirea venitorilor preotești dela stat, primind și un ajutoriu dela stat din suma destinată pentru capelani.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile instruite conform normelor în vigoare oficiului protopresbiteral al tractului Cohalm în Sighișoara (Segesvár) în termenul indicat, cu îndatorirea a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare înainte a alegătorilor, spre a cântă respective a celebra și cuvânta.

Cohalm, la 24 Septembrie 1906.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Cohalm, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan
protopresbiter.

Mersul trenurilor valabil din 1 Octomvrie 1906**Budapesta — Arad — Teiuș**

Tren de pers.	Tren de ocel.	Tren de pers.	Tren de accel.		Tren de pers.	Tren de accel.	Tren de pers.	Tren de accel.
10.00	10.00	12.35	8.50	pl. Viena	sos. 3.25	6.45	6.32	6.32
8.00	7.25	10.10	2.00	Budapesta (gara centrală).	6.10	1.10	7.20	9.35
11.09	9.23	1.30	4.00	Szolnok	2.34	11.19	4.24	7.32
3.29	12.12	6.05	6.54	sos. Arad	9.30	8.18	11.25	4.16
4.02	12.22	6.35	7.01	pl. Arad	sos. 8.50	8.08	10.50	4.01
4.13		6.46		Glogovaț	8.38		10.35	
4.35		7.06		Györök	8.16		10.10	
4.46		7.16		Pauliș	7.59		9.56	
5.09	12.57	7.34	7.42	Maria-Radna	7.34	7.30	9.41	3.25
5.40		7.54		Conop	7.12		9.11	
6.03		8.08	8.09	Bérsava	6.57	7.00	8.54	
6.55	1.50	8.47	8.42	Soborșin	6.19	6.34	8.15	2.32
7.26	2.09	9.13	9.01	Zam	5.45	6.08	7.43	2.09
7.51		9.34		Gurasada	5.19		7.19	
8.07	2.32	9.47	9.24	Ilia	5.10	5.16	7.11	1.42
8.23		10.03		Branicica	4.49		6.50	
8.46	2.56	10.27	9.50	Deva	4.27	5.20	6.29	1.16
9.16	3.14	10.56	10.15	Simeria (Piski)	4.12	5.08	6.15	1.05
9.45	3.32	11.22	10.33	Orăștia	3.33	4.36	5.33	12.33
10.03		11.44		Șibot	3.11		5.09	12.19
10.35	4.16	12.11	11.02	Vințul de jos	2.45	4.09	4.48	12.05
10.56	4.27	12.31	11.14	Alba-Iulia	2.30	3.57	4.29	11.36
11.25		12.58	11.35	sos. Teiuș	pl. 2.00	3.33	3.55	

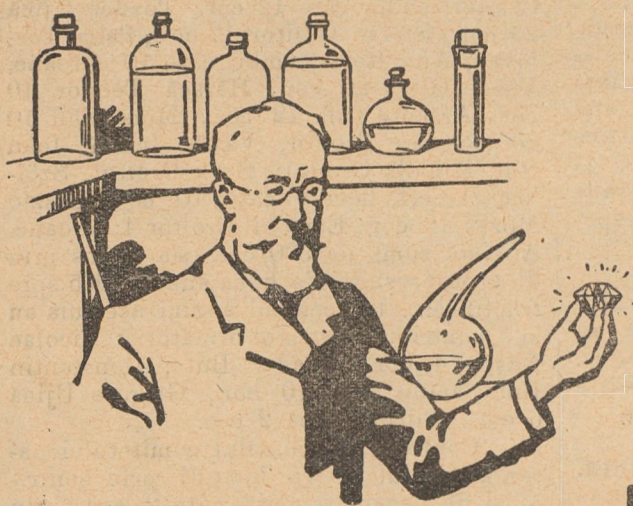
Vințul-de-jos — Sibiu.

Tren micst			tr. d. p.			tr. d. p.	Tren micst			
—	2.00	7.43	4.11	plcă	Vințul-de-jos	sos.	11.37	6.45	8.48	—
—	2.24	8.10	4.31		Sebeșul-săsesc		11.21	6.25	8.28	—
—	2.47	8.33	4.49		Călnic		11.03	5.51	7.53	—
—	3.11	8.57	5.08		Cunța		10.53	5.33	7.39	—
—	3.21	9.07	5.17		Mercurea-Sărătură		10.44	5.25	7.20	—
—	3.40	9.25	5.31		Mercurea		10.32	5.10	7.05	—
—	3.54	9.39	5.42		Apoldul-mic		10.22	4.56	6.44	—
—	4.30	10.15	6.15		Apoldul-mare		10.05	4.34	6.21	—
—	4.58	10.43	6.37		Galeș		9.46	4.06	5.51	—
—	5.27	11.14	7.00		Săliște		9.30	3.47	5.32	—
—	5.40	11.27	7.10		Săcel		9.11	3.23	5.03	—
—	5.50	11.37	7.19		Cacova		9.01	3.11	4.57	—
—	6.01	11.52	7.28		Orlat		8.51	2.58	4.46	—
—	6.18	12.10	7.39		Cristian		8.31	2.34	4.22	—
—	6.44	12.36	8.00		Turnișor		8.07	2.04	3.53	—
—	6.55	12.47	8.09	sos.	Sibiiu	plcă	7.57	1.52	3.42	—

Copșa-mică — Sibiu — Avrig — Făgăraș

tren de persoane			tren mixt.			tren de pers.	tren mixt	tren de pers		
2.28	4.43	11.20	7.10	pl.	Copșa mică	sos.	6.15	9.23	3.02	12.41
3.34	6.27	12.33	8.42		Ocna (Scalde)		5.14	8.05	1.33	11.46
3.58	7.04	12.57	9.15	sos.		pl.	4.45	7.31	12.58	11.20
4.20	Comunică Nu! Marța și Vinerea.	tr. mixt.	—		Sibiu		—			tr. mixt
5.07		1.30	—	pl.		sos.	—	7.16		8.59
		2.22	—		Tălmăciu mare		—	6.29		8.08
5.57		3.16	—		Avrig		—	5.48		7.25
8.12		5.48	—	sos.	Făgăraș	pl	—	3.33	Circ. Marța și Vinerea	4.42

Notă. Orelle însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerele încadrate în linii negre însemnă orelle de noaptea.

Renumitul**„TUDOR”****Imitațiuni:**

**Diamant artificial și petrii prețioase să pot căpăta acum
în Sibiu — Nagyszeben**

Expozițiunea să
află în prăvălia lui

BRECKNER W. STRADA CİSNĂDIEI Nr. 13.

Tot în aceasta prăvălie să pot privi mai de aproape mărfurile.

Toată expozițiunea „TUDOR” strălucește, scânteiază și scilipește ca soarele.

Diamantul „TUDOR”

numai specialistul cel mai expert îl poate deosebi de diamantul adevărat. Atragem atențiunea on. public, că diamantul „Tudor” deloc nu seamănă cu nici o piatră falsă, care s'a putut vedea până acum în multe prăvălii. Deosebirea mare apare la prima vedere.

8

Inele, broșe, cercei, blazete, pieptene, etc.
pregătite din diamant

**„TUDOR”
coroane costă**

Pentru răspândirea în măsură cât mai mare ne-am hotărât, ca să vindem singuraticii articlii de marfă pe lângă prețuri fixe.